

Arrest

nr. 83 661 van 25 juni 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 28 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 8 mei 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 mei 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. DE CONINCK, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. MAES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 22 maart 2011 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 28 februari 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Bengaalse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn van het dorp Ramroy te Comilla, Chittagong. Vanaf 1996 werd u aanhanger van de Bangladesh Nationalist Party (BNP). In 2007 werd u lid omdat u via hen manager van het Chouddagram hospitaal kon worden. Op 30 november 2011 vond een BNP manifestatie plaats ten gevolge van de hoge voedselprijzen. Een lid van de regerende Awami League (AL) verloor daarbij het leven. Ondanks het feit dat u er niet aanwezig was, werd u van de moord medebeschuldigd. Daarop vluchtte u naar opeenvolgens Dhaka, Comilla en Chittagong. Op 20 maart 2011 vloog u via Qatar naar Frankrijk, waarna u per auto naar België kwam. U vroeg hier asiel op 22 maart 2011.

U legde ter ondersteuning van uw relaas volgende documenten voor: geboorteaktes van u en uw dochter, een nationaliteitscertificaat, schoolattesten, trouwaktes, werkattesten, een BNP attest en een pakket van kopieën van gerechtelijke documenten.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat- generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken, en dit omwille van volgende redenen:

*U meent dat de AL een valse zaak tegen u heeft aangespannen omdat u bij de BNP actief was, omdat u in een BNP-verbonden hospitaal werkte en omdat een jeugdvriend vond dat u bij de AL had moeten aansluiten (zie gehoorverslag CGVS, dd. 20.02.2012, pp. 4, 5, 8). Op basis van volgende vaststellingen is dit echter niet aannemelijk. Vooreerst kan er weinig geloof worden gehecht uw beweerde **BNP profiel**. Gezien u verklaart al 15 jaar supporter te zijn geweest, kan hierbij een heldere duiding worden verwacht, waar u evenwel niet in slaagt. Dat u een sterk BNP profiel zou hebben gehad is betwifelbaar daar u geen functie bekleedde, noch specifieke activiteiten kan uiteenzetten waaruit uw activisme duidelijk wordt. U verklaart kortweg dat u deelnam aan meetings. Gevraagd naar wat u kan zeggen over het officiële programma of de ideologie van de BNP, komt u evenmin verder dan dat zij het land ontwikkelen en voor democratie zijn. Dit zijn echter eenzijdige principes die voor elke politieke partij kunnen gelden. U vergist zich ten andere over de correcte naam van de BNP, die u verkeerdelijk aanduidt als de 'Bangladesh National Party' (zie hierover de informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Overigens is het bevreemdend dat u noch tijdens het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken, noch bij de bevraging omtrent uw politieke activiteit tijdens het gehoor bij het CGVS spontaan vermeldt dat u in feite tot de Chhatra Dal, de studentenvleugel, behoorde. U lijkt zich dit slechts te herinneren op het moment dat het attest ter sprake komt (p. 10). Men kan er immers van uitgaan dat een activist per definitie zou preciseren waarbij hij zich in eerste instantie aansloot. U verklaart hierover dat deze organisaties dezelfde zijn. Dit is niet exact: hoewel zij ideologisch verbonden zijn, gaat het in het ene geval om een politieke partij en in het andere geval om een studentenbeweging. Daarnaast heeft u evenmin kunnen aangeven waarom de 10 vermeende verdachten geen van allen BNP bestuursleden waren. Met andere woorden u kon niet verduidelijken hoe het initiëren van een valse aanklacht tegen eenvoudige BNP sympathisanten de Awami League voordeel zou kunnen opleveren. U stelt herhaaldelijk dat er een wraakzuchtige mentaliteit heerst in Bangladesh (pp. 9, 11); toch heeft u dit motief niet nader kunnen toelichten of aannemelijk maken. Samengenomen leiden deze vaagheden en ongerijmdheden daarom tot de conclusie dat uw beweerde engagement niet aannemelijk is. Bijgevolg kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw bewering dat de valse gerechtszaken een gevolg zouden zijn van uw politieke activiteiten.*

*Dat het bestaan van deze **valse zaken niet aannemelijk** is blijkt ook uit het feit dat u er zeer weinig concrete informatie over kan aangeven (pp. 6, 11, 12). U legt er een order sheet, een First Information Report en een ejahar over neer. U hebt echter niet de moeite gedaan om ze na te lezen, noch om gedetailleerde informatie via uw advocaat of de andere beschuldigde te bekomen. U beweerde dat u geen telefoonnummers had of dat deze werden afgesloten en voegt eraan toe dat u het in feite ook niet geprobeerd heeft uit financiële overwegingen. Dit komt weinig geloofwaardig over indien u werkelijk voor uw leven zou vrezen omwille van deze zaak. Dergelijk argument kan bovendien moeilijk worden weerhouden gezien u wel de fondsen voor de reis naar België heeft kunnen samenbrengen. Bijkomend kan u niet zeggen om welke documenten het gaat, u kent de Investigating Officer niet, en heeft geen idee van wat er met de andere beschuldigten zou zijn gebeurd. Dat u over een tweede valse zaak geen enkele informatie kan aanleveren komt evenmin geloofwaardig over. Bovenstaande vragen kunnen in Bangladesh namelijk gemakkelijk achterhaald door de advocaat. Zo blijkt uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat een order sheet het belangrijkste document is in een zaak. De order sheet die u voorlegt is evenwel erg gedateerd (laatste ingang op 01.12.2010). Er blijkt slechts uit dat er een klacht werd neergelegd, niet dat er een gerechtelijke procedure op is gevolgd. Bijgevolg is het onmogelijk om op te maken hoe een eventueel onderzoek en proces momenteel verlopen en welke risico's u in Bangladesh zou lopen. De juridische bundel die u wel voorlegt bevat daarenboven onregelmatigheden die doen twifelen aan diens echtheid. Deze documenten bevatten met*

name niet de vereiste datumaanduidingen van wanneer de kopies zijn opgesteld en gecontroleerd. Daarnaast ontbreken de stempels van de rechtbank en op de laatste bladzijde van het document wordt niet verwezen naar de "Evidence Act" van 1872, die normaliter met een stempel wordt aangeduid. Met andere woorden er kan ernstig worden getwijfeld aan de echtheid van deze documenten. Dit vermoeden wordt versterkt door informatie toegevoegd aan het administratief dossier waaruit blijkt dat er in Bangladesh veel vervalste documenten circuleren.

Uw verklaringen inzake uw **reisweg** roept bijkomende vragen op. U kwam per vlucht naar Europa, hetgeen een identiteitscontrole aan een Schengen luchthaven impliceert. Toch kon u niet zeggen welke afspraken u met uw passeur had gemaakt ingeval van een ondervraging aan de grens. Hijzelf zou tussenkomen in geval een immigratieambtenaar bijkomende vragen zou stellen. Deze bewering is ongeloofwaardig in het licht van de herhaaldelijke, systematische en persoonlijke veiligheidscontroles aan de buitengrenzen van de Schengenzone en op internationale vluchten. Bovendien kon u niet met zekerheid kon zeggen welk visum het bevatte. Uw verklaringen hieromtrent zijn dermate onsamenhangend dat er uit moet worden besloten dat u de waarheid achterhoudt omtrent uw reisweg en/of het paspoort zelf.

Tenslotte kon u **geen enkel identiteitsdocument** voorleggen, zoals een identiteitskaart of een paspoort. U beweert dat u uw echte "pas" thuisliet en dat de smokkelaar uw reispaspoort afnam. U zou uw identiteitskaart verloren hebben. Dat u deze niet spontaan vermeldt als het identiteitsbewijs in Bangladesh is daarbij bevreemdend. Sinds 2008 werden er in Bangladesh namelijk universeel identiteitsbewijzen afgeleverd (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Met andere woorden uw verklaringen doen vermoeden dat u sindsdien in werkelijkheid niet in Bangladesh verbleef ofwel dat u uw ware identiteit achterhoudt. Dat u er wel in slaagde om huwelijks- en geboortecertificaten af te leveren, die zonder foto geen onweerlegbaar bewijs van uw identiteit vormen, kan daarom niet overtuigen. Daarbij dient er opnieuw te worden gewezen op de hoge graad van vervalste documenten die in Bangladesh circuleren. In elk geval kan het CGVS hierdoor op geen enkele manier met zekerheid vaststellen dat de andere documenten en attesten wel degelijk uzelf betreffen.

U heeft uw asielaanvraag dus niet aannemelijk kunnen maken. Bijgevolg kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor u zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van uw aanvraag teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het die de toekenning van een **subsidiäre beschermingsstatus** in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

De hierboven niet vermelde andere documenten die u voorlegde, zoals huwelijksakte en werkatteest, kunnen de beslissing niet in positieve zin doen ombuigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiäre bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker voert de schending aan van "het artikel 1. par. A, al. 2 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951; juncto art. art., 48\2 en 48\3 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen: van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer specifiek de rechten van verdediging en de zorgvuldigheidsverplichting".

2.3. De procedure voor de commissaris-generaal is geen jurisdictionele procedure, maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de vreemdelingenwet (RvS 2 februari 2007, nr. 167.415; RvS 12 september 2001, nr. 98.827). Er bestaat geen verplichting tot het houden van een tegensprekelijk debat zodat verzoeker niet aantoonde hoe hij een recht van verdediging kan genieten met betrekking tot de bestreden beslissing die een bestuurlijk karakter heeft. Dit onderdeel kan derhalve niet dienstig worden ingeroepen.

2.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden weerhouden.

2.5. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker verklaart Bangladesh te hebben ontvlucht omdat hij er werd geïdoleerd omwille van zijn engagement voor de Chattra Dal, de studentenvleugel van de BNP, en hierdoor zelfs werd beschuldigd van moord en gerechtelijk vervolgd.

3.2. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker legt slechts een geboorteakte van zijn dochter en van hemzelf neer en verder een nationaliteitsakte, twee trouwakten, schoolattesten, werkattesten en een BNP-attest. Verzoeker legt geen originele identiteitsdocumenten met foto neer zodat zijn voorgehouden identiteit niet vaststaat. Bijgevolg kan evenmin worden vastgesteld of voormelde, neergelegde documenten hem aangaan. Verzoeker verklaarde op de Dienst Vreemdelingenzaken geen paspoort te hebben en dat zijn "*identiteitskaart en geboorteakte liggen nog in Bangladesh. Ik laat die opsturen*", terwijl hij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaarde wel een paspoort te bezitten dat hij achterliet in Bangladesh en zijn identiteitskaart "*verloor*" hij met zijn "*portefeuille*" (gehoorverslag CGVS, p.7). Voor zover verzoeker in Bangladesh aan de universiteit "*Handelswetenschappen*" studeerde en "*werkte als manager in een privéziekenhuis*" (verslag DVZ) en bovendien politiek actief was, is het redelijk te verwachten dat hij zijn identiteit, zijn werkzaamheden, zijn reis en zijn levenswandel zonder problemen kan staven, minstens eenduidige en duidelijke verklaringen aflegt in dit verband en zich niet beperkt tot blote beweringen als "*In mijn land heb je geen id docs nodig, wij gebruiken dat niet, enkel als je voor job solliciteert, als je geboorteakte krijgt of iets van de gemeente*" die niet overtuigen. Verzoeker faalt in zijn medewerkingsplicht wat zijn geloofwaardigheid en de waarachtigheid van zijn beweringen ontkracht.

3.3. Verzoeker adstrueert evenmin zijn reisweg terwijl hij, aangezien hij met het vliegtuig naar Europa reisde, op zijn minst in het bezit moet zijn geweest van een vliegtuigticket, instapkaart of bagagelabel waaruit kan blijken met welke vlucht, wanneer en waar hij in Europa is aangekomen. Door geen reisbescheiden voor te leggen maakt verzoeker op vrijwillige wijze iedere controle van zijn reisweg onmogelijk. Verzoekers verklaringen inzake zijn reisweg kunnen evenmin overtuigen. Verzoeker verklaarde inzake de wijze waarop hij met de hulp van een smokkelaar illegaal de douane passeerde "*we moesten niets zeggen en pas laten zien en die zou normaal niets zeggen of vragen stellen, als hij*

dat toch deed, zou agent het behandelen" (gehoorverslag CGVS, p.8). Het is echter een feit van algemene bekendheid dat passagiers op internationale luchthavens herhaaldelijk en op systematische wijze onderworpen worden aan strenge en individuele controles van identiteits- en reisdocumenten. Dat verzoeker geheel onvoorbereid en dermate gemakkelijk illegaal kon reizen, zonder zelfs kennis te hebben van het visum waarmee hij reisde, is dan ook niet geloofwaardig. Evenmin is het aannemelijk dat de smokkelaar hem geheel onvoorbereid zou laten reizen en hiermee zichzelf en zijn netwerk in gevaar brengen. Voorgaande vaststellingen ondergraven verder verzoekers algehele geloofwaardigheid.

3.4. Verzoeker legde een bundel met gerechtelijke stukken neer ter adstructie van zijn beweerde vervolging wegens moord. De commissaris-generaal wijst terecht op tal van formele gebreken die de authenticiteit van de gerechtsdocumenten onderuithalen, met name dat deze niet de vereiste datumaanduidingen en stempels bevatten en dat niet wordt verwezen naar de wetgeving van 1872. Bovendien dienen neergelegde documenten om enige bewijswaarde te hebben, ondersteund te worden door geloofwaardige verklaringen wat in casu geenszins het geval is. Het volstaat immers niet louter documenten neer te leggen maar verzoeker moet aannemelijk maken dat deze waarachtig en betrouwbaar zijn. Het is dan ook niet ernstig dat verzoeker zijn stukken niet kan toelichten; noch de aard van de documenten, noch de inhoud ("*niet gelezen*" gehoorverslag CGVS, p.12). Van een kandidaat-vluchteling die een dermate vrees voor vervolging ervaart dat hij hierdoor zijn familie moet achterlaten en beslist om naar Europa te vluchten, kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij een minimum aan kennis heeft of minstens interesse vertoont in de rechtszaak die aan de basis lag van zijn vlucht naar Europa, minstens de informatie en documenten die hij dienaangaande bekomt, grondig bestudeert. Daargelaten dat verzoeker zijn identiteit niet aantoot en dus evenmin dat de neergelegde documenten hem toebehoren, kan er geen bewijswaarde aan worden gehecht gezien de vormelijke gebreken en verzoekers onwetendheid. De stukken komen dan ook voor als gefabriceerd voor onderhavige procedure.

3.5. Verzoekers voorgehouden asielmotieven worden evenmin onderbouwd door zijn verklaringen. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen immers slechts een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84*). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. Verzoekers verklaringen zijn echter behept met tal van hiaten komen op verschillende vlakken ongeloofwaardig voor. Verzoeker was immers niet alleen geheel onwetend inzake zijn gerechtelijke vervolging wegens moord, maar maakte evenmin zijn beweerde politieke activisme aannemelijk nu hij onbekend is met de BNP, hij noch het programma, noch de ideologie van de partij kon toelichten; de volledige, correcte benaming van deze partij niet kent en zich vergist in de studentenbeweging. Verzoekers asielmotieven worden niet in het minst aannemelijk gemaakt en blijven vage ongefundeerde beweringen.

3.6. Verzoeker voert aan dat "*De bestreden beslissing haalt elementen aan die grond van de zaak voorbijgaan. Zo wordt er niet gesproken over het gevaar die verzoeker loopt om naar zijn land terug te keren daar hij behoort tot een andere politieke overtuiging dan de huidige regerende klasse.*"

3.7. Verzoeker beperkt zich in het verzoekschrift tot algemene, theoretische beschouwingen inzake vluchtelingenrecht en verwijzingen naar algemene rechtsleer. Met zijn verwijt dat de commissaris-generaal niet ingaat op zijn asielrelaas gaat hij geheel voorbij aan de talrijke bevindingen van de commissaris-generaal, weergegeven in de bestreden beslissing, op grond waarvan zijn asielaanvraag werd afgewezen. Als dusdanig wordt echter geen afbreuk gedaan aan de talrijke motieven van de commissaris-generaal, die grondslag vinden in het administratief dossier, pertinent zijn en onverminderd overeind blijven. De Raad dient dan ook vast te stellen, na een grondig heronderzoek van het administratief dossier, dat de commissaris-generaal terecht tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas besloten heeft.

3.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Het eerste middel is ongegrond.

5. Nopens de subsidiaire bescherming

5.1. Verzoeker roept als "Tweede middel" de "schending van artikel 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen: van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen" in.

5.2. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet doch voert in het verzoekschrift geen specifieke argumenten aan en beroept zich aldus voor de toekenning van de subsidiaire bescherming uitsluitend op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5.3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5.4. Het tweede middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftiende juni tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK